

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoP/8/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813204655
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3813204655.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne vo veci nesvojprávnej Q. C., trvale bytom U. G. G.. XXX, t.č. V. G. A., zastúpenej opatrovníkom Y. C., bytom U. G. G.. XXX, zastúpeného JUDr. Pavlom Zajacom, advokátom so sídlom Prievidza, Ul. Matice slovenskej 10, v konaní zastúpenej kolíznym opatrovníkom U. Y., E. A. U. A. O., o návrhu navrhovateľov: 1/ N. A., bytom K., I. XX, 2/ U. C., bytom O., B. XX/XX, za účasti Okresného prokurátora Prievidza, o zmenu opatrovníka nesvojprávnej, na odvolanie opatrovníka Y. C. proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 7. novembra 2014, č.k. 4P/25/2013-101, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým uznesením uvoľnil z funkcie opatrovníka nesvojprávnej Q. C., Y. C., ustanoveného za opatrovníka nesvojprávnej rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 13Ps/16/2010-40 zo dňa 26.11.2010 a to s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Za opatrovníčku nesvojprávnej Q. C., t.č. bytom V. A. A. G. A. určil U. C., bytom O., B. XX/XX a to s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Opatrovníčke uložil povinnosť zabezpečovať osobnú starostlivosť o nesvojprávnú, preberať za ňu všetky písomnosti, peňažné platby, vrátane dôchodku a iných dávok, zastupovať ju pred súdmi, štátnymi orgánmi, orgánmi verejnej správy, finančnými ústavami a ostatnými inštitúciami, spravovať jej majetok tak, aby neutrpela žiadnu ujmu na svojich právach. Úkony presahujúce rámec bežnej veci podliehajú schváleniu súdom. Opatrovníčke uložil povinnosť počas zastupovania podávať správy o svojej činnosti súdu jedenkrát ročne. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení uviedol, že po zhodnotení výsledkov dokazovania dospel záveru, že návrh navrhovateľiek je dôvodný. V danom prípade rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 13Ps/16/2010 - 40 zo dňa 26.11.2010 bola Q. C., vtedy bytom U. G. G.. XXX pozbavená spôsobilosti na právne úkony v plnom rozsahu. Za opatrovníka jej bol ustanovený Y. C.. Podľa rozhodnutia súdu opatrením aj povinnosťou opatrovníka je starať sa o opatrovanú, preberať za ňu dôchodok, zastupovať ju pred súdmi, orgánmi verejnej správy, peňažnými a finančnými ústavami, orgánmi činnými v trestnom konaní, notárskymi úradmi a spravovať jej veci tak, aby neutrpela žiadnu ujmu na svojich majetkových právach. Súd uložil opatrovníkovi povinnosť raz ročne podávať súdu správy o hospodárení s majetkom nesvojprávnej. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 13.12.2010.

V tomto konaní sa navrhovateľky domáhali zmeny v osobe opatrovníka nesvojprávnej, a to ustanovenia U. C. ako opatrovníčky nesvojprávnej na miesto doterajšieho opatrovníka Y. C.. Navrhovateľky i

opatrovník sú súrodencami a deťmi nesvojprávnej Q. C.. Ďalším súrodencom navrhovateľiek a Y. C. je brat M. C..

Súd prvého stupňa po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 189a ods. 1, § 192, § 193, § 176 - § 180 O.s.p.

V odôvodnení ďalej konštatoval, že ak bola určitá fyzická osoba určená súdom za opatrovníka nesvojprávneho, neznamená to, že táto funkcia je funkciou doživotnou, t.j. že by nebolo možné zmeniť osobu opatrovníka rozhodnutím súdu. Opatrovník osoby pozbavenej spôsobilosti na právne úkony môže byť súdom pozbavený svojej funkcie z dôležitých dôvodov, napríklad na základe zistenia, že opatrovník neplní riadne svoje povinnosti pri starostlivosti o osobu, ktorej bol ustanovený. Podľa názoru súdu dôležitým dôvodom pre zmenu v osobe opatrovníka je nielen neplnenie svojich povinností opatrovníkom riadne pri starostlivosti o nesvojprávnu, ale aj zistenie, či je tu osoba, ktorá súhlasí s ustanovením za opatrovníka osobe nesvojprávnej a ktorá má lepšie predpoklady pre výkon činnosti opatrovníka a najmä osoba, ktorá bude vykonávať svoje povinnosti v najlepšom záujme nesvojprávnej.

Na základe vykonaného dokazovania nebolo zistené, že by si doteraz ustanovený opatrovník Y. C. neplnil riadne svoje povinnosti pri starostlivosti o nesvojprávnu. Jeho rozhodnutie - umiestiť nesvojprávnu do sociálneho zariadenia, nie je samo o sebe, s prihliadnutím na zdravotný stav nesvojprávnej, na doložené listiny - posudky, porušením povinnosti opatrovníka. Navrhovateľka U. C. mala od začiatku výhrady k umiestneniu nesvojprávnej do príslušného sociálneho zariadenia a prejavila ochotu osobne sa starať o nesvojprávnu. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že navrhovateľka U. C. má predpoklady pre výkon funkcie opatrovníka, pre výkon osobnej starostlivosti o nesvojprávnu, čo vyplýva nielen z jej výpovede, výpovede navrhovateľky N. A., ale aj správy MUDr. Q. G.. Navrhovateľka uvedomujúc si potrebu celodennej starostlivosti o nesvojprávnu a uvedomujúc si, že nemá vzdelanie v odbore zdravotníctvo, zabezpečila možnosť pomoci pri zdravotnej starostlivosti o nesvojprávnu zo strany Q. U., ktorá pri svojom výsluchu, poznajúc zdravotný stav nesvojprávnej, vyjadrila ochotu pomáhať U. C. pri starostlivosti o nesvojprávnu Q. C. ako zdravotná sestra. Súd pri rozhodnutí o zmene v osobe opatrovníka vychádzal aj z výsluchu znalca MUDr. Q. A., ktorý je psychiatrom nesvojprávnej od 09.11.2012, ktorý pozná zdravotný stav nesvojprávnej. Sám znalec uviedol, že emočné fungovanie nesvojprávnej je čiastočne zachované, že dokáže vnímať blízkosť ľudí, dokáže vnímať ich láskavosť a opateru a to aj napriek jej duševnému ochoreniu. Ako psychiatier nemal námietky voči zmene opatrovateľského prostredia za predpokladu, že všetky náležitosti a to po stránke technickej i personálnej, tohto opatrovníka, budú dodržané. Z hľadiska technického vymenoval potrebu vhodného prostredia, izby, primeranej postele, z hľadiska personálneho prítomnosť fyzickej osoby, ktorá by sa o nesvojprávnu starala pri obslužných úkonoch. Nevedel sa vyjadriť k adaptácii nesvojprávnej z prostredia sociálneho zariadenia do domáceho prostredia, uviedol však, že v zásade, ak by nesvojprávna prišla do prostredia, ktoré pozná a bola by medzi osobami, ktoré pozná, mohla by adaptácia prebehnúť bez problémov. Stanovisko brata účastníkov M. C. ku zmene v osobe opatrovníka bolo rozporuplné, keď na jednej strane súhlasil, aby sa novou opatrovníčkou stala jeho sestra U. C. považujúc starostlivosť sestry za vhodnejšie riešenie opateru matky a na druhej strane nesúhlasil s opatrovníctvom svojich sestier a so zmenou opatrovateľského prostredia matky. Svoje označenie U. C. ako nedôveryhodnej a nespoľahlivej osoby na opatrovateľstvo matky okrem verbálneho vyjadrenia nijako inak nepreukázal.

Za stavu, že Q. C., nesvojprávna sa nedokáže racionálne vyjadriť ku zmene prostredia, nevie posúdiť efekt takejto zmeny, ale v súvislosti s vyjadrením znalca, že čo sa týka emócií a nejakého prežívania, blízkosti blízkych, toto môže mať pozitívny vplyv na jej prežívanie, na jej kvalitu života a za situácie, že opatrovník Y. C. nie je schopný v domácom prostredí osobne sa postarať o nesvojprávnu a za situácie, že dcéra nesvojprávnej, teda osoba blízka nesvojprávnej, je ochotná postarať sa o nesvojprávnu v domácom prostredí a byť v jej blízkosti a tak jej skvalitniť prežívanie a kvalitu jej života, súd rozhodol o zmene v osobe opatrovníka tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Súd prvého stupňa pri rozhodnutí o zmene osoby opatrovníka prihliadol aj na záujem nesvojprávnej a ten videl v tom, že pre nesvojprávnu, pre jej skvalitnenie života je pre ňu domáce prostredie za prítomnosti blízkych osôb lepšie ako prostredie v sociálnom zariadení.

Vzhľadom na horeuvedené súd potom uvoľnil Y. C. z funkcie opatrovníka nesvojprávnej Q. C. a za opatrovníčku nesvojprávnej určil U. C.. U. C. zložila sľub v zmysle § 180 ods. 1 O.s.p., súhlasila s ustanovením svojej osoby za opatrovníka. Súd súčasne v rozhodnutí vymedzil práva a povinnosti opatrovníka tak, ako sú uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Súd prvého stupňa apeloval na navrhovateľky a doterajšieho opatrovníka, aby sa v záujme svojej matky pokúsili o zlepšenie svojich súrodeneckých vzťahov, racionálnu komunikáciu, eliminujúc vzájomnú nevraživosť, nedôveru, nepriateľstvo, vyvolané zrejme aj konaním vo veci sp.zn. 5C/69/2011 o neplatnosť darovacej zmluvy účastníkov: nesvojprávna Q. C., zast. opatrovníkom Y. C. c/a U. C..

Žiaden z účastníkov nežiadal nahradiť trovy konania, preto súd rozhodol, že žiaden z nich nemá právo na náhradu trov konania.

Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie opatrovník Y. C., v ktorom žiadal aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil a návrh navrhovateľiek smerujúci k zmene opatrovníka ako nedôvodný zamietol, nakoľko od rozhodnutia OS v Prievidzi, č.k. 13Ps/16/2010, nedošlo k zmene pomerov ohľadne ustanovenia jeho osoby za opatrovníka Q. C.. V odvolaní uviedol, že U. C., ktorú súd určil za opatrovníčku nesvojprávnej Q. C. už v minulosti opatrovala nesvojprávnu Q. C. a listinné dôkazy založené v spise, a to čestné prehlásenia preukazujú, že táto starostlivosť bola nedostatočná, pre nesvojprávnu nevyhovujúca. Práve táto nedostačujúca starostlivosť bola impulzom pre neho k tomu, aby si mamu zobral do svojej starostlivosti, ktorú aj osobne vykonával od júla 2010 do 15. 10. 2012, kedy bola mama prijatá do DSS z dôvodu zásadného zhoršenia jej zdravotného stavu. Ďalej poukázal na to, že mama trpí diagnózami - artiriálna hypertenzia, symptomatická zmätenosť, na podklade ťažkej demencie. Aktuálne je starostlivosť o nesvojprávnu realizovaná opaterou v DSS G.. A., kde je dobre adaptovaná, je u ňu dobre postarané a je presvedčený, že osobná starostlivosť realizovaná osobou jeho sestry - U. C., nebude dostatočná vzhľadom na vyššie uvedené zdravotné problémy nesvojprávnej matky. Taktiež poukázal na listinný dôkaz - písomné vyjadrenie M. C., z obsahu ktorého vyplýva, že tento svedok, sa nikdy nevyjadroval súhlasne k tomu, aby došlo k zmene opatrovníka na osobu ich sestry. Keď sa na súde v konaní, č.k. 13PS/16/2010 rozhodovalo o pozbavení spôsobilosti Q. C., tak vtedy aj navrhovateľka N. A. súhlasila s tým, aby za opatrovníka bol ustanovený on, o čom svedčí jej čestné prehlásenie podporené čestným prehlásením ich brata M. C.. Prvostupňový súd pri hodnotení dôkazov nezobral do úvahy listinný dôkaz - vyjadrenie riaditeľky DSS, z ktorého vyplýva, že nesvojprávna Q. C., ťažko znášala adaptačný proces, pričom podľa názoru riaditeľky DSS pobyt nesvojprávnej matky mimo zariadenia, pre menovanú nie je vhodný. Ďalej poukázal na postoj navrhovateľiek a hlavne navrhovateľky v 2/ rade, ktorá svoj názor na to, ako by sa mala riešiť otázka starostlivosti o ich nesvojprávnu matku, neustále menila, raz navrhovala iné zariadenie, v ktorom by mala byť umiestnená ich matka, raz navrhovala osobnú starostlivosť. Bolo štádium konania, kedy navrhovateľka v 2/ rade zobrala návrh späť (písomné späťvzatie zo dňa 23. 5. 2014), potom zase na návrh navrhovateľky v 1/ rade pristúpila do konania. V písomnom späťvzati návrhu, navrhovateľka v 2/ rade uviedla, že v stave, v akom sa nesvojprávna matka nachádza jej nemôže byť poskytnutá domáca starostlivosť. Je potrebné zdôrazniť, že obdobný stav, v akom bola ich nesvojprávna matka v máji 2014 sa môže kedykoľvek opakovať, čo si bude vyžadovať opäť umiestnenie v sociálnom zariadení. Mal za to, že starostlivosť o ich nesvojprávnu matku nemôže byť vecou náhodných riešení a návrhov, o to viac, že ak zoberú nesvojprávnu matku z DSS G.. A., kde je umiestnená a bude v osobnej starostlivosti navrhovateľky v 2/ rade, návrat späť je takmer nemožný, pretože zariadenia, v ktorých sa vykonáva starostlivosť o osoby s tak ťažkým psychickým postihnutím, ako má ich matka, sú preplnené. Aj vzhľadom na tieto argumenty, mal za to, že rozhodnutie súdu nie je zákonné a zasiahlo do výkonu jeho práv opatrovníka nesvojprávnej matky úplne nedôvodne. Záverom poukázal na skutočnosť, že z rozhodnutia TSK zo dňa 16. 11. 2012 vyplýva, že nesvojprávna Q. C., je odkázaná na sociálnu službu poskytovanú v DSS, pričom z písomného posudku o odkázanosti je zrejmé, že Q. C. bola už v roku 2012 z hľadiska odkázanosti daná do VI. stupňa odkázanosti fyzickej osoby. Už z tohto posudku je zrejmé, že odkázanosť sa navrhovala riešiť poskytnutím sociálnej služby v DSS. Aj napriek skutočnosti, že MUDr. A. - psychiater, vo svojej písomnej správe a taktiež vo svojej výpovedi na pojednávaní pred súdom nevyhlásil zmenu prostredia, vyslovil jednoznačne názor, že o nesvojprávnu Q. C. je plnohodnotne postarané personálom DSS G.. A.. Zdôraznil, že z odborného hľadiska takto

poskytovaná starostlivosť plne vyhovuje nesvojprávnej Q. C. s tým, že on ako psychiater nevie posúdiť a nevie sa vyjadriť, aký následok zanechá na nesvojprávnej Q. C. zmena opatrovateľského prostredia. Z tohto dôvodu považuje ako opatrovník nesvojprávnej matky Q. C. rozhodnutie prvostupňového súdu za rozhodnutie, ktoré je v rozpore so závermi, ktoré sú uvedené v rozhodnutí TSK č.sp. TSK/2012/07443-7 zo dňa 16. 11. 2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27. 11. 2012, ktoré sú uvedené v posudku o odkázanosti na sociálnu službu vypracovaný TSK zo dňa 16. 11.2012, ktoré sú uvedené v sociálnom posudku vypracovaným DSS G. A. zo dňa 3. 5. 2013, ktoré sú uvedené vo vyjadrení riaditeľky DSS G. A. zo dňa 21. 1. 2014, ktoré sú uvedené v psychiatrickom znaleckom posudku MUDr. M. M., ZP č. 55/2010. Navyše uviedol, že v konaní nebolo preukázané, že by on ako súdom ustanovený opatrovník nesvojprávnej Q. C..B. porušil povinnosti opatrovníka, ktoré mu boli vymedzené v súdnom rozhodnutí OS Prievdza, č.k. 13Ps/16/2010.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrili okresný prokurátor a navrhovateľky 1/, 2/.

Okresný prokurátor v písomnom vyjadrení uviedol, že odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu v Prievdzi č. 4P/25/2013 zo dňa 7. novembra 2014 považuje za zákonný, a to napriek tomu, že v konaní skutočne nebolo preukázané porušenie povinností opatrovníkom nesvojprávnej Y. C.. Súd však správne pri rozhodovaní o zmene osoby opatrovníka prihliadol aj na to, že pre skvalitnenie života nesvojprávnej je lepšie domáce prostredie za prítomnosti blízkych osôb ako prostredie v sociálnom zariadení. Doterajší opatrovník Y. C. nie je schopný v domácom prostredí osobne sa postarať o nesvojprávnu a naopak U. C., dcéra nesvojprávnej preukázala, že za pomoci kvalifikovanej osoby sa môže o nesvojprávnu postarať v domácom prostredí. Z tohto dôvodu navrhoval odvolanie Y. C. zamietnuť a rozsudok prvostupňového súdu potvrdiť.

Navrhovateľka 2/ v písomnom vyjadrení uviedla, že už sa v minulosti o nesvojprávnu matku zodpovedne a príkladne starala až do roku 2010, kedy bola dcéra v maturitnom ročníku a pripravovala sa na vysokoškolské štúdium, o čom svedčia listinné dôkazy založené v spise. V súčasnosti sa podmienky zmenili a je pripravená príkladne matke zabezpečiť opateru spolu so zdravotnou sestrou. Keď súrodenci súhlasili, aby sa stal odporca opatrovníkom, nepočítali s tým, že ju odhodí do DSS, o čom ich ani neinformoval a dal zákaz všetkým súrodencom priblížiť sa k matke. Je zvláštne, že M. C. zmenil svoj prístup a podal opačné stanovisko v prospech odporcu, ale odporca je veľký manipulátor a ide im len o dedičstvo. To, že zobrala návrh späť, bolo len v dôsledku vyjadrenia primára potom ako bola ich matka hospitalizovaná v nemocnici pre krvácanie do mozgu, ktorý im uviedol, že matka sa už nepreberie, avšak matka sa prebrala. Ďalej poukázala na skutočnosti, že má zabezpečenú zdravotnú sestru, ktorá jej bude pomáhať, má potvrdenie od lekára, že je schopná sa o matku postarať a aj psychiater sa vyjadril pozitívne k presunu matky do domáceho prostredia. Odporca je agresívny, trpí nekontrolovateľnými výbuchmi, ktoré predviedol i na pojednávaní. Uviedla, že nebude brániť odporcovi v návšteve matky. Je pripravená na príchod matky a vzhľadom na vyššie uvedené navrhla, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Navrhovateľka 1/ v písomnom vyjadrení uviedla, že vzhľadom na to, že chodila na časté návštevy má vedomosť o tom, že jej sestra U. C. sa svedomito a láskavo stará o ich matku Q. C.. Impulzom odporcu bola veľká nenávisť voči sestre U. C., nakoľko ich matka Q. C. pri plnom vedomí zanechala darovaciu listinu a vkladnú knižku sestre U.. Brat M. C. dal súhlas v marci 2013 na starostlivosť o matku U. C., zároveň nazval svojho brata Y. -odporcu, že je zvieratko. Po tom, ako sa dozvedela o písomnom vyjadrení M. C. zo dňa 20.10.2014, na pojednávaní sa ho spýtala, prečo sa tak vyjadril, odpovedal jej, že nevedel, že máme zabezpečenú zdravotnú sestru. V čase, keď matka bola ešte chodiaca odporcu ju nezobral nikdy do kúpeľov, prípadne spolu s ním na prechádzky do prírody. Keď bola v DSS zakázal rodine - súrodencom, aby matku navštevovali. Bola svedkom, ako na matku kričal. V minulosti odporca prisľúbil rodičom, že sa o nich postará, opatrí ich v starobe. Avšak sľub nedodržel, rodičov vyhnal zo svojho domu, neustále sa hádal so svojim otcom, aj keď bol otec chorý. Ani toto nesvedčí o dobrom charaktere odporcu. V minulosti síce dala súhlas Y. C. k ustanoveniu za opatrovníka, čoho teraz veľmi ľutuje. V tom čase bol veľmi slušný, avšak po tom, ako dosiahol ustanovenie za opatrovníka sa začal v matkinom mene súdiť o darovaciu listinu. Rodinné vzťahy sú veľmi narušené. Y. C. je surový, agresívny, čo predviedol aj na pojednávaní. Sestra sa chce o matku plnohodnotne starať, urobila k tomu všetky potrebné kroky. Po tom, ako matka utrpela krvácanie do mozgu a jej stav bol zhoršený, zobrala návrh späť. Bola nešťastná z toho, že sa o matku vtedy nemohla starať. Navrhovala, aby odvolanie odporcu bolo zamietnuté, a uznesenie súdu prvého stupňa potvrdené, nakoľko v konaní bolo preukázané, že pre matku je domáce prostredie vhodnejšie a sestra U. C. má vytvorené podmienky pre to, aby sa plnohodnotne postarala o

záujmy ich matky, z ktorého dôvodu zabezpečila aj starostlivosť zdravotnej sestry. Ich matka má vôľu bývať v domácom, rodinnom prostredí so svojimi blízkymi, ktorí jej môžu venovať lásku a pozornosť, a nie v ústave.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v náväznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

Odvolací súd preskúmaním zistil, že súd prvého stupňa vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vec po právnej stránke správne posúdil a v konečnom dôsledku aj správne vo veci rozhodol, keď uvoľnil Y. C. z funkcie opatrovníka nesvojprávnej Q. C. a za opatrovníčku nesvojprávnej určil U. C..

Na základe vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa mal aj odvolací súd za preukázané, že v danom prípade rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 13Ps/16/2010 - 40 zo dňa 26.11.2010 bola Q. C., vtedy bytom U. G. G. XXX pozbavená spôsobilosti na právne úkony v plnom rozsahu a za opatrovníka jej bol ustanovený Y. C..

V tomto konaní sa navrhovateľky domáhali zmeny v osobe opatrovníka nesvojprávnej, a to ustanovenia U. C. ako opatrovníčky nesvojprávnej na miesto doterajšieho opatrovníka Y. C..

V prejednávanej veci na základe vykonaného dokazovania nemal ani odvolací súd za preukázané, že by si doteraz ustanovený opatrovník Y. C. neplnil riadne svoje povinnosti pri starostlivosti o nesvojprávnu, avšak aj podľa odvolacieho súdu dôležitým dôvodom pre zmenu v osobe opatrovníka je nielen neplnenie svojich povinností opatrovníkom riadne pri starostlivosti o nesvojprávnu, ale aj zistenie, či je tu osoba, ktorá súhlasí s ustanovením za opatrovníka osobe nesvojprávnej a ktorá má lepšie predpoklady pre výkon činnosti opatrovníka a najmä osoba, ktorá bude vykonávať svoje povinnosti v najlepšom záujme nesvojprávnej.

V prejednávanej veci pritom vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že navrhovateľka U. C. má predpoklady pre výkon funkcie opatrovníka, pre výkon osobnej starostlivosti o nesvojprávnu, čo vyplýva nielen z jej výpovede, výpovede navrhovateľky N. A., ale aj správy MUDr. Q. G.. Navrhovateľka uvedomujúc si potrebu celodennej starostlivosti o nesvojprávnu a uvedomujúc si, že nemá vzdelanie v odbore zdravotníctvo, pritom zabezpečila možnosť pomoci pri zdravotnej starostlivosti o nesvojprávnu zo strany Q. U., ktorá pri svojom výsluchu, poznajúc zdravotný stav nesvojprávnej, vyjadrila ochotu pomáhať U. C. pri starostlivosti o nesvojprávnu Q. C. ako zdravotná sestra. Súd prvého stupňa správne pri rozhodnutí o zmene v osobe opatrovníka vychádzal aj z výsluchu znalca MUDr. Q. A., ktorý je psychiatrom nesvojprávnej od 09.11.2012, ktorý pozná zdravotný stav nesvojprávnej. Sám znalec uviedol, že emočné fungovanie nesvojprávnej je čiastočne zachované, že dokáže vnímať blízkosť ľudí, dokáže vnímať ich láskavosť a opateru a to aj napriek jej duševnému ochoreniu a ako psychiater nemal námietky voči zmene opatrovateľského prostredia za predpokladu, že všetky náležitosti a to po stránke technickej i personálnej, tohto opatrovníka, budú dodržané. I keď sa znalec nevedel vyjadriť k adaptácii nesvojprávnej z prostredia sociálneho zariadenia do domáceho prostredia, uviedol, že v zásade, ak by nesvojprávna prišla do prostredia, ktoré pozná a bola by medzi osobami, ktoré pozná, mohla by adaptácia prebehnúť bez problémov.

Za stavu, že Q. C., nesvojprávna sa nedokáže racionálne vyjadriť ku zmene prostredia, nevie posúdiť efekt takejto zmeny, ale v súvislosti s vyjadrením znalca, že čo sa týka emócií a nejakého prežívania, blízkosti blízkych, toto môže mať pozitívny vplyv na jej prežívanie, na jej kvalitu života a za situácie, že opatrovník Y. C. nie je schopný v domácom prostredí osobne sa postarať o nesvojprávnu a za situácie, že dcéra nesvojprávnej, teda osoba blízka nesvojprávnej, je ochotná postarať sa o nesvojprávnu v domácom prostredí a byť v jej blízkosti a tak jej skvalitniť prežívanie a kvalitu jej života, odvolací súd

dospel zhodne so súdom prvého stupňa k záveru, že v prejednávanej veci boli splnené podmienky pre zmenu v osobe opatrovníka nesvojprávnej Q. C..

Súd prvého stupňa pri rozhodnutí o zmene osoby opatrovníka pritom správne prihliadol aj na záujem nesvojprávnej a ten aj odvolací súd videl v tom, že pre nesvojprávnu, pre jej skvalitnenie života je pre ňu domáce prostredie za prítomnosti blízkych osôb lepšie ako prostredie v sociálnom zariadení.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd nepovažoval námietky opatrovníka uvádzané v odvolaní za opodstatnené a uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. a žiadnemu z účastníkov neboli priznané trovy odvolacieho konania, nakoľko sa jedná o konanie, ktoré mohlo začať i bez návrhu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.